

Een aansporing voor jonge broeders in de samenkomsten

Als oudere broeder heb ik het op mijn hart een woord van bemoediging te richten aan mijn jonge broeders. Daarbij wil ik me speciaal tot jullie als jongeren richten die jullie plaats innemen in samenkomsten waar Gods kinderen vergaderd zijn tot de Naam van de Heer Jezus; dus in bijeenkomsten waar de wens is alles te doen onder het bestuur van de Heer Jezus. Hij is daar het Middelpunt en de Heilige Geest heeft daar de leiding. In zulke samenkomsten wordt de waarheid van het ene lichaam van Christus als een zegen benadrukt; daarbij gaat het om de opgevaren en verheerlijkte Christus in heerlijkheid, Die het Hoofd van het lichaam is; en om de verlost en als leden van dat ene lichaam, door wie het leven van onze Heer voortdurend zichtbaar mag worden hier op aarde; terwijl de Heilige Geest in de gelovigen woont en hen verenigt met het Hoofd in de hemel en met elkaar hier op aarde op een bijzonder gezegende, heerlijke manier.

Wanneer we samenkomen rondom de Heer om Zijn dood te gedenken, of in andere samenkomsten als gemeente bijeen zijn, dan valt het op dat de actieve deelname aan die samenkomsten heel vaak aan de oudere broeders wordt overgelaten. Nu is het inderdaad een grote zegen als oudere broeders dankbaar erkend worden (1 Thess. 5:12), als zij tenminste geestelijke rijpheid en ervaring hebben in de dingen van de Heer. Zulke broeders worden ons door de Schriften voorgesteld als 'gidsen', als 'voorgangers' (zie Hebr. 13:7); ze worden aangespoord om voorbeelden voor de kudde te zijn (1 Petr. 5:3). Zulke mannen horen inderdaad in aanzien te zijn onder ons.

Maar aan de andere kant moeten we oppassen voor een aparte stand van aangestelde geestelijken. Het was een heel boze dag toen er in de 'Kerk' een priesterlijke klasse werd geïntroduceerd en Christenen die buiten die klasse vielen als 'leken' werden bestempeld. Zulke leken konden niet meer hoorbaar en actief deelnemen aan de eredienst. Op die manier werd het priesterschap van alle gelovigen (zie 1 Petr. 2:5 vv.) zoals God dat bedoeld had, aan de kant gezet.

Gods Woord onderwijst ons heel nadrukkelijk dat de Heilige Geest vrij is om iedere aanwezige broeder te gebruiken in lofzang, aanbidding of gebed (1 Kor. 12:6,11,18). Ik hoorde eens zeggen dat iedere broeder het recht heeft iets te zeggen tijdens gemeentelijke samenkomsten. Ik kon daarmee niet instemmen, en heb daarop geantwoord dat geen enkele broeder zo'n recht heeft, maar dat elke broeder het voorrecht heeft dit te doen, als hij daar tenminste door Gods Geest toe wordt geleid.

Is het helaas geen feit dat het in de gedachten van veel jonge broeders niet eens lijkt op te komen dat ze dit voorrecht hebben? En dat er daardoor bij henzelf vaak geen harte-oefening is om zich te plaatsen onder de leiding van Gods Geest en zich door Hem te laten gebruiken?

Het is inderdaad treurig om aan samenkomsten deel te nemen waar de pauzes saai en lang zijn, waar alles wordt overgelaten aan enkele oudere broeders, terwijl er veel jonge broeders aanwezig zijn die maar passief en stil blijven. En dat terwijl de Heilige Geest ook in hén zou willen werken om namens de vergadering tot God te spreken in lofprijzing, aanbedding en gebed!

Het is waar dat veel gemeenten klein zijn en geografisch geïsoleerd liggen. Het is hartverwarmend om te zien hoe de gelovigen daar toch vaak jaar in jaar uit doorgaan een getuigenis voor Zijn Naam te zijn. Dat is te danken aan de genade van de Heer en aan de kracht van Gods Geest, Die hen ondersteunt ondanks de vaak zwakke toestand die ook dan gevoeld wordt.

We leven zeker in de dagen van Laodicéa (zie Openb. 3). Onze tijd wordt gekenmerkt door een belijdenis die niet koud of heet is, maar lauw genoemd moet worden. Als dit artikel een jonge broeder aanspoort om deze dingen in gebed te brengen voor de Heer, dan is het de moeite van het schrijven zeker waard!

Om terug te komen op vergaderingen die klein zijn in aantal: ik herinner me dat er, toen ik jong was, gezegd werd: 'Hoe kleiner de vergadering, hoe belangrijker iedere broeder die daar is'. Als het gaat om een gemeente met honderd personen, dan zou één broeder dus 1 procent vormen van het geheel. Als de gemeente uit tien personen bestaat, dan vormt die ene broeder 10 procent. En als hij met maar één andere gelovige samenkomt, vormt hij de helft van de samenkomst. Dan is hij zó belangrijk dat de samenkomst daar, als hij afwezig is, niet eens door kan gaan. Hoe bemoedigend zijn de bekende woorden van de Heer Jezus in Mattheüs 18:20 voor zulke kleine bijeenkomsten: 'Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen'. Wat is het heerlijk dat we zo'n bemoedigende belofte hebben gekregen van de Heer Jezus! Wat zou het een heerlijk karakter geven aan de samenkomsten in Zijn Naam, wanneer we ons daarvan meer bewust zouden zijn!

Wanneer een jonge broeder door Gods Geest wordt geleid om hoorbaar deel te nemen aan een gemeentelijke samenkomst, zullen allen die geestelijk zijn onderkennen dat dit door Hem is bewerkt en zich erover verblijden. En dat geldt zeker voor niemand méér dan voor ons als oudere broeders!

Dat wilde ik graag met alle duidelijkheid onderstrepen. Tegelijkertijd moeten we er wél voor oppassen niet in het andere uiterste te vervallen. Want terwijl stille passiviteit niet gezond is, is er tegelijk ook niets dat méér tegen de borst stuit dan een jonge broeder die zichzelf op de voorgrond plaatst, die overhaast het woord neemt, zijn jeugdige leeftijd en terughoudendheid uit het oog verliest en erop staat zich te kunnen laten horen, terwijl vaak duidelijk is dat hij de geest van Diótrefes heeft. Van Diótrefes wordt ons immers verteld dat hij graag de eerste plaats onder de heiligen wilde innemen (3 Joh. :9).

Ik wil nu graag nog een woord richten tot de jonge zusters. Zij maken net zo goed deel uit van de gemeente als de jonge broeders. En zij zijn net zo goed priesters voor God. Toch schrijft God hun in Zijn wijsheid voor om in de gemeentelijke samenkomsten te zwijgen, dus geen openlijke dienst te doen namens of tot de gemeente (zie 1 Kor. 14:34). Maar wat een grote hulp en zegen is het voor een vergadering als er in haar midden jonge, oprechte, toegewijde zusters zijn – zusters die zich oefenen voor Gods aangezicht als het gaat om de samenkomsten, zodat hun gebed vaak de kracht geeft aan een broeder om op te staan. Hoe vaak is het gebeurd dat een broeder precies tot uitdrukking bracht wat er in het hart van Godvrezende zusters leefde! De

aanwezigheid van zusters als hartelijk betrokken onderdeel van de gemeente is een grote bemoediging en zegen voor de broeder die iets zegt, en zeker heel bijzonder voor ons als oudere broeders!

Sommigen zeggen misschien dat er maar weinig jeugd is in hun vergadering. Sommigen voelen misschien dat aantrekkelijke dingen ontbreken, zoals grote aantallen, aangenaam gezelschap, goed zingen en wat ze nog meer kunnen opnoemen. Voor sommigen is dat een reden weg te gaan uit een samenkomst. Moge de Heer dit artikel gebruiken om jonge broeders aan te sporen hun belangstelling, tijd en energie te geven aan het welzijn van Gods gemeente en aan de aanbidding in de gemeente. Dan zullen zulke jongere broeders in de loop van de tijd ongetwijfeld opgroeien tot oudere, geestelijk gerijpte broeders en tot voorgangers en voorbeelden voor de kudde.

Het is overduidelijk dat de oude broeders, als de Heer nog niet komt, dit aardse leven de één na de ander zullen verlaten. Als in de tussentijd de jongere broeders niet verder groeien en zich op een gezonde, evenwichtige manier ontwikkelen, dan zal in de komende tijd de zwakheid alleen maar toenemen.

Moge de Heer ons daarom allemaal leiden: broeders en zusters, jongeren en ouderen. Het is Zijn wens dat we Hem geven wat Hem toekomt en dat we met volharding doorgaan in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in de breking van het brood en in de gebeden (zie Hand. 2:42).